

8 Millioner Mennesker, end naar den kun repræsenterer eet Folk paa knap 2 Millioner. Fremdeles vil Forandringen medføre en Fordel baade ligeoverfor vore Naboer i Sydvest og ligeoverfor vore Naboer i Nordost, hvilken ikke kan lades ude af Betragtning. Sidtil have vi lidt ved, at den tydske eller preussiske Mønt har været noget ringere end den danske, saaledes at 8 Mk. dansk for Dieblikket er $1\frac{1}{6}$ Sk. mere end en preussisk Thaler, men Følgen deraf har været og vil, saalænge dette Forhold ikke ændres, vedblive at være, at man i hele den mindre Handelsomsætning kommer til at lide et Tab paa dansk Side, som vel i det enkelte Tilfælde er temmelig ubetydeligt, men som dog i en samlet Sum løber op til ikke saa ganske Lidet for Nationen. Noget Lignende har været Tilfældet ligeoverfor Sverrig, men her har Fordelen været paa dansk Side, thi den svenske Rigsdaler er $\frac{9}{10}$ Sk., eller nøjagtig 0,88 Sk., bedre end den danske halve Rigsdaler, og under den livlige Handelsomsætning i det Mindre, som finder Sted mellem Danmark og Sverrig, hvilken strækker sig lige op til Sverne der, bliver en halv dansk Daler tagen lige med en Rigsdaler svensk, selvsølgelig ikke i de offentlige Kasser, men i Handel og Bandel, ligesom ogsaa i Kjøbenhavn, hvor saamange Svenskere handle, to Daler svensk blive betalte for en Daler dansk, uden at der gives Opgjæld deraf. Paa den anden Side har dette Forhold været til Skade for Danmark og ligeledes for Norge, hvor et ganske tilsvarende Misforhold finder Sted imellem svensk og norsk Skillemønt. Det har været til Skade for Danmark derved, at danske Penge ikke have kunnet modtages i de offentlige Kasser, og at der i Stockholm, Gøttheborg og overhovedet i det større Handelsamtvæm har været Kurs paa danske og norske Penge. Baade mod Sydvest og mod Nordost vil det altsaa medføre en Udjevning af det nu stedfindende Misforhold, naar vi gaa over til det her foreslaaede System. Disse Fordele kan jeg ikke Mindet end anse for at være saa betydelige, at man af Hensyn til dem gjerne kan se bort fra de Ulemper, som enhver Møntforandring medfører. Den foreslaaede Møntforandring gaar ud paa, at Regningsenheden divideres med 2, og at vi i Stedet for en Rigsdaler faae til Regningsenhed en Krone, som er lig med en halv Rigsdaler. Denne Forandring er ikke saa stor, at den kan medføre nogen Fornødenhed for, at Kontrakter eller andre skriftlige Dokumenter omskrives, eller at den vil forvilbe Befolkningens Møntbegreb. En betydelig større Forandring foreslaas derimod med Hensyn til Skillemønt, men i saa Henseende kommer der en anden Omstændighed til, og det er den, at Danmark vistnok, hvorledes end Forholdene stillede sig med Hensyn til Regningsenheden, og hvad enten vi gik over fra Sølvmøntfoden til Guldmøntfoden eller ei, inden ret lang Tid burde gaa over fra den nuværende Blanding af 12 og 16 Skillings Systemet til 10 og 100 Lals Systemet.

Det er en Forandring, som har været foreslaaet meget længe, og som man vel har frympet sig ved, fordi en saadan Forandring medfører Ulemper og Bryderier, men som dog har trængt sig paa, og som har stor Betydning paa Grund af sin Forbindelse med de Forandringer, der dels ere foretagne og dels vise sig mere og mere nødvendige med Hensyn til Maal og Vægt. Denne Forandring paabyder sig altsaa allerede i og for sig; ellers kunde der maaske være Anlæg til at sige, at det var en saa stor Forandring, at man ikke burde underkaste sig den for at faae Møntforandringen, og vi kunde maaske ogsaa ellers have opsat den, men naar en Møntforandring i det Hele skal foregaa, er der al Opfordring til tillige at foretage denne Forandring og at gjenneføre Decimal- eller Hundredetalsystemet i vor Skillemønt. Naar jeg siger Titals- eller Hundredetalsystemet, hidrører dette fra, at det der foreslaas, hverken er et rent Titals- eller et rent Hundredetalsystem, men en Blanding af begge Dele, der foreskrives os af praktiske Hensyn. Det foreslaaede Titals- eller Hundredetalsystem frembyder den gunstige Omstændighed for os, at vi have et let Tilfryningspunkt i 25 Ore, som svare til vore nuværende tolv Skilling. Det er vigtigt, at der ved en saadan Overgang er et Tilfryningspunkt mellem den gamle Mønt og den nye, thi uden det vil Befolkningen ikke let finde sig tilrette. Her er et saadant heldigt Tilfryningspunkt, og det har vi ogsaa i Sverrig, hvor Forholdene ere de samme som her, at Overgangen til Hundredetalsystemet er foregaaet let og hurtig og uden videre Bøvær er trængt igennem i Befolkningen. Af disse Ansaer tror Udvalget at kunne anbefale det høie Thing for sit Vedkommende at give Samtykke til Rigsdagsbeslutningen. — Jeg skal endnu kun tilføje, hvad Udvalget ikke har udtalt i Betænkningen, og hvad der heller ikke har været Anledning til særlig at udtale der, nemlig at det er en Selvsølge, at hverken denne Rigsdagsbeslutning eller Møntloven, som vi nu strax efter skulle til at behandle, komme til at træde i Kraft, dersom ikke de toende andre Rigers Repræsentationer give deres Samtykke til denne Konvention. Danmarks Rigsdag giver selvsølgelig kun og kan selvsølgelig kun give Samtykke til denne Møntkonvention under Forudsætning af, at den finder Tilslutning fra de to andre Rigers Side. Dersom dette ikke skulde blive Tilfældet, maa Regjeringen og Rigsdagen forbeholde sig, hvad de i saa Fald ville gjøre, og paa hvilken Maade de ville iværksætte denne Forandring, som vistnok fra alle Sider anses for paatrængende; men i saa Fald bortfalder selvsølgelig Virkningen af den Beslutning, jeg her paa Udvalgets Vegne skal tillade mig at opfordre det høie Thing til at træffe.

Rafod: Jeg kan ikke modstaa den Trang, jeg føler, til at lykønske det danske Folkething til